

NØVN

Føðingar

14. februar fingur Sigursól Jensen og Sveinn Eysturtún Olsen, Tórshavn, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 3680 gr.

12. februar 2014 fingur Símun Tórur og Alrún eina lítlasystur. Hon vigaði 3090 gr og var 49 cm long. Foreldrini eru Eyðbjørt Simonsen og Bjarni Nattestad, Argjum.

15. februar fingur Hildur Høghamar & Jákup Arnholdt Lambaa, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3060 gr,

6. januar fingur Sanna og Knút Brandal, Klaksvík eina dóttir. Hon eitur Alexandra, hon bleiv fødd á Hvidorve hospitali og vigaði 3734 gr og var 51 cm long.

5. januar fingur Bodil Tórolvsdóttir og Dánial Pauli Gullstein Dalbø, Leirvík eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3520 gr. og eitur Fíóna Gullstein Dalbø.

6. februar fingur Mariann Johannesen og Erik Parada, Skála eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3940 gr.

2. februar fingur Dánial Bertholdsen og Ró Kajsdóttir, Saltangará, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3180 gr.

7. februar fingur Súsanna og Ólavur Gaard, Klaksvík, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3140 gr,

1. februar fingur Aloma Stórá Carlsen og Catalin Galiceanu, Syðrugøta, ein son. Hann vigaði 3790 gr og var 52 cm langur.

Minningarorð um Leif Andreassen

Nú siti eg her, ein løgin kensla at tú ikki ert ímillum okkum longur. Aftaná langa sjúkralegu bleiv tú fluttur heim og tíni kæru vóru rundan um teg, tad var eitt gott farvæl. Vit fingur at síggja hvussu tú fórt herfrá vid einum smíli um varrarnar og pínan fór. Vit sum sita eftir, vita gott at tú ynskti at verða hjá okkum longri men sum tú so ofta segði "Gud er tann sum ræður, um hann gerð meg frískan ella tekur meg heim" tú hevði ein innarligan frið, sum ikki var til at skilja. Tað kann bara hava veri frá tínum Harra og Frelsara sum tú hevdi sett tít álit á og tad sermerkti tína sístu tíð á ein serligan hátt óansæd hvar tú vart um tad vóru sjúkrasystrar, læknar ella vinir so vitnaði tú um Jesus.

Vit hava nógv góð minnir

um teg, tad var familjan sum tú elskadi og tá ið abbaðørnini komu vart tú

so stoltur, tað vóru ongantíð ov nógv børn rundanum teg og tú brúkti alla tinar kreftir

uppá tíni børn. Tad var eisini ein sorg fyri teg at tú ikki kundi uppliva at geva tær

allar burtur, tá ið tær skulu giftast .

Tá ið eg sum kona tín skal lysa teg sum persón vart tú arbeiðsamur sum fáður, trúfastari vin kundi man ikki fáa, gløggur sum fáur, tað var ikki eitt ting sum tú ikki dugdi at seta teg inn í. Tú elskaði títt arbeiðspláss Bakkafrost sum var tað tín egna fyrirøka og tú fylgdi við hvussu tað gekk har til títt síðsta.

Ein lítil hending frá okkara heimi tú serliga elskaði at argað meg við, ein dagin skuldu vit í føðingardag og sum vanligt var eg tann sísta út í bilin, seti meg inn í bilin vid tveimum lagkøkum, so sigur ein av gentunum "mamma umskylda, men eg havi gloymt at sløkkja vatnið í baðikarinum so nú flýtur tað yvur". Eg út úr bilinum, legði lagkøkunar frá

mær og renni inn, takið øll handklæðir og alt sum kan brúkast til at turka upp við, renni uppá loft inn á wc men til mína stóra undran var alt sum tað skuldi. Í øgini bleiv eg, fór út í bilin og gloymdi aðru lagkøkuna sum eg hevði sett á gólvið í bilinum og trakkaði á hana. Tú og genturnar flenna "apríl, apríl mamma", soleiðis var tað so mangafærð og ongantíð uppdagaði eg at tit spældu bytt vid meg. Takk fyri alt mín skattur, tú ert saknaður og æra verði títt minnið.

Kona tín